

V Praze dne 14. března 2018
Č. j.: MZP/2018/500/1307

ZÁPIS

z veřejného projednání podle ustanovení § 17 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů
(dále jen „zákon“)
a § 3 vyhl. č. 453/2017 Sb. záměru

„Lakovna Nymburk – zvýšení kapacity lakování“

konaného dne 7. 2. 2018

v Obecním domě, v malém sálu, Bedřicha Smetany 55, 288 02 Nymburk, od 16:00 hodin.

I. ZÁKLADNÍ ÚDAJE

1. Průběh posuzování před veřejným projednáním

Dosavadní průběh procesu je patrný z následujícího přehledu:

- 16. 11. 2015 - MŽP obdrželo oznámení s obsahem a rozsahem dle přílohy č. 4 zákona, zpracované Ing. Jarmilou Černou
- 3. 12. 2015 - byl proces EIA převeden MŽP OPVIP na MŽP OVSS I
- 8. 12. 2015 - oznámení rozesláno dotčeným územním samosprávným celkům a dotčeným správním úřadům ke zveřejnění a vyjádření
- 10. 2. 2016 - příslušný úřad vydal závěr zjišťovacího řízení
- 15. 6. 2017 - příslušný úřad obdržel dokumentaci zpracovanou oprávněnou osobou, která je držitelem autorizace ve smyslu zákona, Ing. Jarmilou Černou
- 14. 7. 2017 - dokumentace byla rozeslána dotčeným územním samosprávným celkům a dotčeným správním úřadům ke zveřejnění a k vyjádření
- 20. 11. 2017 - byl příslušným úřadem pověřen zpracováním posudku Ing. Alexandr Mertl
- 18. 1. 2018 - byla prodloužena lhůta pro předložení posudku do 15. 2. 2018
- 24. 1. 2018 - rozeslána pozvánka na veřejné projednání dotčeným územním samosprávným celkům a dotčeným správním orgánům
- 2. 2. 2018 - oznámena změna místa konání veřejného projednání
- 7. 2. 2018 - veřejné projednání posudku a současně dokumentace

2. Místo a čas veřejného projednání

Veřejné projednání ve smyslu § 17 zákona se uskutečnilo dne 7. 2. 2018 od 16:00 do 19:00 hodin v malém sálu Obecního domu, Bedřicha Smetany 55, 288 02 Nymburk.

3. Řízení veřejného projednání

Veřejné projednání řídila jako pověřená osoba (dle § 3 odst. 2 vyhl. MŽP č. 453/2017 Sb.) RNDr. Ivana Hrušková, pracovnice Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy I (dále jen „MŽP“).

4. Předmět veřejného projednání

Předmětem veřejného projednání byla dokumentace a vyjádření dotčených správních úřadů, dotčených územních samosprávných celků a veřejnosti k hodnocení vlivů záměru „Lakovna Nymburk – zvýšení kapacity lakování“ na životní prostředí, která MŽP obdrželo dle § 6 a § 8 zákona.

5. Účastníci veřejného projednání

Na veřejném projednání zastupovali jednotlivé strany:

- oznamovatel, tj. Magna Exteriors (Nymburk) s.r.o.
Pan Miroslav Klikar – ekolog
Pan Martin Krejčí – vedoucí technolog
- zpracovatelka dokumentace
Ing. Jarmila Černá – Bioanalytika CZ, s.r.o.
Pan Pavel Dohnálek - Bioanalytika CZ, s.r.o.
- zpracovatel posudku
Ing. Alexandr Mertl
- Středočeský kraj
-
- Město Nymburk
Mgr. Adriena Gabrielová - 1. místostarostka
Ing. arch. Jan Ritter – 2. místostarosta
Ing. Marek Velechovský – člen rady města,
p. Zdeněk Vocásek - zastupitel
- Krajský úřad Stč. kraje
-
- Městský úřad Nymburk, odbor ŽP
PhDr. Michaela Havelková, Ph.D.
Paní. Jana Šanderová
- Krajská hygienická stanice Stč. kraje
omluvili se
- ČIŽP, OI Praha
-
- Spolek občanů Permanent
Mgr. Miloslava Štěrbová - předseda
- Veřejnost
občané města Nymburk cca 26 osob

Celkem bylo na veřejném projednání přítomno cca 40 osob.

6. Program veřejného projednání

1. Úvod
2. Vystoupení zástupců jednotlivých stran
3. Diskuse
4. Závěr

II. PRŮBĚH VEŘEJNÉHO PROJEDNÁNÍ

Veřejné projednání zahájila RNDr. Ivana Hrušková (MŽP). V úvodu seznámila přítomné s programem veřejného projednání, představila zástupce jednotlivých stran, přiblížila cíl a smysl procesu EIA a provedla časovou rekapitulaci jednotlivých kroků procesu posuzování vlivů na životní prostředí projednávaného záměru.

V druhé části veřejného projednání vystoupili, v souladu s programem veřejného projednání, zástupci jednotlivých stran.

Pan Miroslav Klikar jako zástupce oznamovatele se ujal úvodního slova a stručně představil záměr a důvody jeho realizace. Závod vznikl v roce 2003 pod názvem Peguform, pak prošel řadou změn, co se týká jména, v současnosti se jmenuje Magna Exteriors (Nymburk) s.r.o. (dále jen „Magna“). V současnosti závod čítá 700 kmenových zaměstnanců + 300 externích, činnost od roku 2003 je stejná, tzn. vstřikování plastového granulátu do forem, z forem vzniká výlisek, buď interiérový, nebo exteriérový díl. V současnosti se většina závodu zabývá výrobou exteriérových dílů. Veškerá provozovaná činnost závodu Nymburk se děje podle platného integrovaného povolení. Připravili si prezentaci, kterou předvede vedoucí technolog provozu lakovny.

Pan Martin Krejčí představil krátkou prezentaci, kde vysvětlil, jak probíhá proces lakování.

Poté vystoupila zpracovatelka dokumentace Ing. Jarmila Černá, která seznámila přítomné s obsahem dokumentace a způsobem jejího vypracování. V první části se stručně zmínila o podrobnostech, které byly důležité pro další posuzování. Lakovna je zařízení, které má integrované povolení, první integrované povolení bylo vydáno v souvislosti s uvedením lakovny do provozu v roce 2008, a zahrnuje celou provozovnu. Lakovna byla postavena v roce 2008, někdy v průběhu r. 2014 se firma rozhodla, že posílí kapacitu lisování, a protože finální výrobek je již povrchově upravený, muselo se řešit, zda lze rozšířit kapacitu lakovny. I dostavba lisovny je zařízení, které podléhá hodnocení vlivů na životní prostředí. Dívali se na to, jako na stavby, které mají kumulativní účinek, tzn., že i v dokumentaci pro lisovnu byly úplně stejné výchozí podklady jako pro lakovnu, a rozptylová, hluková studie a hodnocení zdravotních rizik bylo děláno pro obě stavby dohromady. Posuzování lisovny bylo ukončeno zjišťovacím řízením bez námitek.

Ukázala technologické schéma, ze kterého byly vidět všechny technologické postupy. Rozšíření stříkací linky spočívá pouze v tom, že se do kabiny ožehu a do stříkacích kabin základního a vrchního laku přidávají stříkací mechanismy, mění se charakter a konstrukce závěsů, takže se na ně dá dát více výrobků, jinak se nemění technologický postup, nemění se nátěrové hmoty, nemění se způsob nakládání s odpady, způsob nakládání s odpadním vzduchem, sklady nátěrových hmot, mění se technologické vybavení ve 3 částech a k tomu navazující zařízení. Z důvodu bezpečnosti, vzhledem k tomu, že bude vystříkáno více barvy, musí se zvýšit odtah odpadního vzduchu a to je důvod, proč se musí posílit zařízení na spalování organických látek z odpadního vzduchu výstavbou nové jednotky. Toto všechno je předmětem posuzování.

Ukázala mapku s umístěním záměru. Záměr je součástí průmyslové zóny Nymburk sever, průmyslová zóna je vymezena v územním plánu. Ukázala umístění podniků, které byly

předmětem hodnocení kumulativních účinků. Průmyslová zóna je umístěna v silně antropogenní krajině, v prostoru relativně méně hodnotných půd. Do celého prostoru nezasahují prvky ÚSES, nikde v okolí nejsou žádné objekty, které by byly předmětem ochrany z hlediska zákona o ochraně přírody. V okolí nejsou žádné přírodní zdroje, které by byly těžitelné. Vlivy na půdu a horninové prostředí tohoto záměru jsou eliminovány tím, že nedochází k žádnému zakládání staveb, rozšíření záměru znamená rozšíření uvnitř již stávající budovy. Lakování jako takové není zdrojem odpadních vod. Jenom tam cirkuluje voda v mokřem odlučovací systém, doplňují se odpařují a jednou za rok je voda vyměněna, ale není vypouštěna do kanalizace, ale nakládá se s ní v režimu odpadů, tzn., musí být předána oprávněné osobě. Tím že se nezasahuje do stavebního řešení objektu, nemění se ani způsob nakládání se závadnými látkami, které představují nátěrové hmoty, rozpouštědla. Jsou pro ně vybudovány sklady, integrovaným povolením je schválený havarijní plán. Zpevněné plochy, po kterých pojíždějí auta, jsou zabezpečeny instalací lapolu a celá provozovna je odvodněna, dešťové vody jsou zavedeny do retenční jímky.

Zbývají 3 důležité vlivy na životní prostředí - hluk, vlivy na ovzduší a klima a na zdraví obyvatel.

Vlivy na hluk – nové zařízení na omezování emisí a nová chladič jednotka jsou novými stacionárními zdroji hluku. Další zdroj hluku představuje navýšení dopravní obsluhy. Dopravní obsluha uvnitř areálu se bere jako stacionární zdroj, dopravní obsluha po vnějších komunikacích je zdroj lineární. Příspěvek stacionárních zdrojů po uvedení do provozu je 39,5 dB, limit pro denní dobu je 50 dB, je to hluboko pod limitní hodnotou, obdobně i v noční dobu. Příspěvek liniových zdrojů je pod tím. V noci nebude probíhat dopravní obsluha závodu.

Hodnocení vlivů na ovzduší – dělali průzkum, zda jsou v lokalitě další zařízení, která ve větší míře využívají při povrchových úpravách rozpouštědlové nátěrové hmoty. Byla zpracována rozptylová studie pro oznámení. Občané města Nymburka a zastupitelé města Nymburka při hodnocení oznámení vznesli požadavek, aby do hodnocení byla zahrnuta kataforetická linka společnosti AZOS CZ s.r.o. (dále jen „AZOS“). V oznámení ji nezahrnuli, protože ve firmě AZOS je odlišná technologie povrchových úprav, tam se používají vodou ředitelné nátěrové hmoty, natírá se na ocel, nikoli na plast, pak následuje výpal, sušení v Magmě nepřesahuje teplota sušicího vzduchu 85° C, v AZOSU je to 180° C až 190° C. AZOS byl zahrnut do kumulativních zdrojů. AZOS je od Magny cca 3 km jižně, severojižní větry jsou nejméně četné. Možnost, že by se AZOS a Magna významněji ovlivňovaly, je velmi nízká. Co se týče emisí, v první řadě se musí hodnotit, zda zařízení plní zákonné limity, což jsou limity dle zákona o ochraně ovzduší. Což zařízení společnosti Magny spolehlivě plní. Zároveň pro tato zařízení platí také tzv. BAT, což jsou nejlepší z dostupné techniky publikované Evropskou unií v BREF (Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách). Imisní limity jsou stanoveny zákonem o ochraně ovzduší. V případě Magny to jsou látky, které jsou emitovány z dopravní obsluhy, oxid uhelnatý a dusičitý jsou navíc emitovány ze spalování zemního plynu, Pak je tady provoz lakoven – pro těkavé organické látky (dále jen „VOC“) nejsou stanovené imisní limity. Součástí posuzování EIA je i hodnocení zdravotních rizik. Z výsledků rozptylové studie je vidět, že příspěvek záměru k pozadí je řádově v desetinách až setinách procent imisního limitu. Problémem je benzo(a)pyren, protože imisní pozadí v tomto ukazateli je nejen v Nymburce, ale na celém území ČR hodně vysoké. V současnosti je imisní limit často překročen. Ukázala výstup z rozptylové studie. Příspěvek nové lakovny k tomu, co je teď, je velmi nízký. Průměrné roční koncentrace jsou důležité pro výpočet zdravotních rizik, vedle toho rozptylová studie počítá i maximální hodinové koncentrace, ty jsou důležité, jenom co se týče imisních limitů.

Shrnula závěry z hodnocení zdravotních rizik – problém v současnosti v Čechách je prach, frakcí PM₁₀, PM_{2,5}. Další hodnocené chemické látky jsou benzo(a)pyren, je to jediná látka s prokázanými karcinogenními účinky, která je mezi hodnocenými. Co se týče těkavých organických látek, které byly předmětem posuzování, je vidět, že jejich imisní koncentrace jsou

až o 3 řády nižší než doporučené koncentrace dle WHO. Jedna z připomínek k oznámení byla, že chcete, aby výsledky, způsob výpočtu rozptylové studie a hodnocení zdravotních rizik byly posouzeny Státním zdravotním ústavem (dále jen „SZÚ“). Stanoviska SZÚ jsou v příloze dokumentace. Když shrne výsledky rozptylové studie, musí konstatovat, že nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by byly překážkou realizace záměru.

Zpracovatel posudku Ing. Alexandr Mertl ve svém vystoupení uvedl, že obsah posudku je definován zákonem, přílohou č. 5. Posudek se za prvé zabývá zhodnocením dokumentace a technického řešení záměru, za druhé má vypořádat obdržená vyjádření k dokumentaci a za třetí vypracovat návrh stanoviska příslušného úřadu. V posudku by se mělo zohlednit a zpracovat nejenom vyjádření k dokumentaci, ale i výsledek dnešního veřejného projednání. Je potřeba zhodnotit úplnost dokumentace, správnost údajů uvedených v dokumentaci a použité metody hodnocení, dále by se měl zpracovatel posudku zabývat hodnocením variant, pokud byly předmětem hodnocení, a hodnocením významných vlivů přesahujících státní hranice. Poslední dva body jsou irelevantní, protože vlastní záměr je navrhován pouze v 1 variantě a vlivy přesahující státní hranice jsou v tomto případě také irelevantní. Dospěl k závěru, že dokumentace obsahuje veškeré požadované náležitosti stanovené zákonem a po formální i obsahové stránce ji považuje za úplnou. Dokumentace je poměrně rozsáhlá, z jeho pohledu je dostačující pro to, abychom mohli posoudit a vyhodnotit relevantní vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví. Co se týče struktury dokumentace, hodnotí dokumentaci jako úplný a dostačující podklad pro ukončení nebo uzavření procesu posuzování vlivů na životní prostředí.

Druhým bodem, kterému se musí zpracovatel posudku věnovat, je vypořádání připomínek z obdržených vyjádření. Zrekapituloval, jaké subjekty se k dokumentaci vyjádřily, a věnoval pozornost obdrženým připomínkám. MZP, odbor posuzování vlivů a integrované prevence požaduje, aby bylo doplněno hodnocení dostupných opatření k minimalizaci látek potenciálně obtěžujících zápachem. To samozřejmě bude předmětem posudku a návrhu stanoviska. Město Nymburk se k dokumentaci vyjádřilo s tím, že požaduje zahrnutí hodnocení společnosti AZOS Ze strany veřejnosti přišlo jediné vyjádření, Spolku občanů Permanent z Nymburka. Zdůraznil, že se veřejné projednání nekoná proto, aby byl hodnocen provoz firmy AZOS. Tím záměrem, který se posuzuje, je lakovna Nymburk ve firmě Magna Exteriors, firma AZOS, tak jak se k ní vyjadřujeme, je pouze jako spolupůsobící zdroj v rámci celkových dopadů na životní prostředí. Vyjádření k dokumentaci budou vypořádána v posudku, a předpokládá s ohledem na dokumenty, které má zatím dispozici, že bude navrženo vydání souhlasného stanoviska k záměru s podmínkami, které budou členěny pro fázi přípravy, realizaci stavby, provozu, a pro případné ukončení provozu. Mezi podmínkami, jako jednu ze stěžejních podmínek vidí problematiku fugitivních emisí, což jsou všechny emise, které z provozu odcházejí, vyjma emisí ze zařízení RTO, které je provozováno pro omezování emisí do ovzduší. K této problematice se můžeme vrátit v diskusi.

Následně udělila RNDr. Hrušková slovo PhDr. Michaele Havelkové, Ph.D., z Městského úřadu Nymburk, odboru životního prostředí. Uvedla, že platí jejich stanovisko, věci, které požadovali, zahrnutí AZOS do rozptylové studie a stanovisko SZÚ, byly doplněny s kladným výsledkem, a z hlediska dílčích složkových zákonů nemají připomínky. Z hlediska ochrany ovzduší je příslušný vyjádřit se Krajský úřad Středočeského kraje (dále jen „KÚSK“).

Následně RNDr. Hrušková ještě udělila slovo zástupcům Spolku občanů Permanent. V připomínkách uvedli, že nebyl proveden podrobný demografický průzkum ani sběr dalších informací o populaci žijící v zájmovém území Magny. Zdrojem nejistot jsou i použítá data o účincích látek, nebyly hodnoceny nestandardní situace a havarijní stavy. Ve svých připomínkách naráželi na spojení Magna a AZOS, protože vědí, že Nymburk je město, které

spadá mezi nejhorší města, co se týká životního prostředí. Magna údajně zabírá půdu, která nebyla nijak významná. To ale byla černozem, půda velmi dobrá. Odpadní vody prý budou odváženy. Proč má Nymburk Magnu, nyní rozšířenou lakovnu, to všechno ovlivňuje životní prostředí celého Nymburka.

Na námitky reagovali Ing. Černá, zástupce oznamovatele a Ing. Mertl – Město Nymburk na severu svého území vymezilo průmyslovou zónu a průmyslová zóna je stanovena k jednomu účelu – k výstavbě průmyslových závodů. Jediná obrana proti tomu je, aby občané tlačili na město, aby byl změněn územní plán. Je pouze na rozhodnutí města a zvolených zastupitelů o tom, že byla schválena průmyslová zóna, která předpokládá nějaké aktivity, a naším cílem je vyhodnotit, zda to, co tam jeden z provozovatelů plánuje, je přípustné pro životní prostředí a pro veřejné zdraví.

Odpadní vody nevznikají. Voda, která recirkuluje neustále mezi stříkací kabinou a zařízením na odstraňování tuhých podílů, obsahuje i anorganické chemické látky, aby se snáze přestříky koagulovaly. Není to odpadní voda, je to odpad, a s tím se musí nakládat v režimu odpadu, provozovatel musí doložit, komu a za jakých podmínek byl odpad předán. Může ho předat jen oprávněné osobě.

Závod Nymburk má vydáno integrované povolení (IP), veškeré emisní limity jsou stanoveno pevně a závazně v registru závazných povinností a v IP.

Pokud jde o námitku, že dokumentace neobsahuje demografický průzkum, sběr dat a informací o stávajícím zdravotním stavu obyvatel v Nymburce, metodika hodnocení zdravotních rizik takový sběr dat nebo hodnocení nepožaduje. Ani by to nebylo možné, protože hodnocení vychází z modelových výpočtů a hodnotí se na základě epidemiologických studií, nebo údajů stanovených WHO k nějaké hypotetické populaci. Kdybychom takový průzkum udělali, tak bychom samozřejmě zjistili spoustu zajímavých informací o zdraví dotčené populace, ale k samotnému hodnocení by to v podstatě nic nepřineslo. Na lidské zdraví se promítá mnoho faktorů, přičemž daleko podstatnější než externí vlivy jsou faktory, které máme dány geneticky nebo životním stylem. Ostatní faktory by mohly mít podíl 15 – 20% na zdravotním stavu konkrétních osob, ale pro vlastní hodnocení by tyto údaje byly v podstatě bezcenné.

V další části veřejného projednání následovala diskuse, v jejímž průběhu se projednaly připomínky k dokumentaci.

Dotazy a připomínky především veřejnosti a také přítomných zástupců města Nymburk se týkaly zejména **kumulace vlivů záměru s ostatními záměry**. (V dokumentaci nemáte všechny stacionární zdroje znečištění, co se týká lakoven. Dokumentace byla vydána v roce 2015, Zálabí tam vůbec není postihnuto, AZOS jste doplnili do prezentace až dnes. V listopadu 2015 už jste o tomto problému mohli vědět. Uvedli jste, že chcete zabezpečit čistý vzduch na Nymbursku, ale v průmyslu nemůžete zabezpečit čistý vzduch. Odvoláváte se na meteostanici 15 km daleko, přitom jste nezahrnuli dvě lakovny, které tam jsou, protože vám připadají, že jsou daleko od realizovaného záměru. Jestliže se bude do ovzduší postupně po kouskách, v limitech a podle zákona přidávat a přidávat, tak časem to pak už nebude vzduch. Řekli jste, že jste do dokumentace zahrnuli všechny stacionární zdroje, které mohou kumulovat s provozem firmy Magna, ale stacionárních zdrojů znečištění v Nymburce je mnohem více, ale nejsou kumulativní s Magnou. Ale každý ten zdroj může produkovat něco, co vy třeba vůbec neprodukujete, ale oni to dýchají. Údaje, které vám firma AZOS předala, se nezakládají na pravdě. Může to doložit tím, že při šetření KÚSK ve firmě AZOS byla firmě udělena pokuta 4 miliony, protože absolutně nedodrжуje podmínky integrovaného povolení. V prezentaci jste uvedla vliv Magny i AZOSu, když vítr bude foukat od severu, nebudeme zatěžovaní společně s AZOSem, protože AZOS bude foukat na druhou stranu, když bude foukat od jihu, zatěžuje

AZOS, Magna ne. Ale ať to fouká z jakékoliv strany, vždy tu nějaká zátěž bude. Máte pravdu, že se neposuzuje AZOS, ale firma Magna, ale v ovzduší je něco, co tam být nemá a škodí jim to. To je otázka na státní úřady, jak mohou tolerovat 4 roky nelegálního provozu firmy, která ohrožuje zdraví obyvatel města. Chybí další lakovna v mapce, co byla v prezentaci, je v bezprostřední blízkosti firmy AZOS. Tady jde o to, že do našeho vzduchu vypouštíte něco vy, vypouští něco AZOS, vypouští něco další stacionární zdroje znečištění. Nikdo z vás mi nemůže tvrdit, že to, co vypouštíte, ať je to podlimitní, těžce detekovatelné, nám nemůže uškodit. Tady se přece nejedná o firmu Magnu, tady se jedná o to, že město je místem, kde bydlí lidé, pokud vy přidáte nějakou zátěž, ten přidá další zátěž, tak se to pomalu kumuluje. EIA má i AZOS. Je to její subjektivní dojem, že nemůžu dýchat, ale brát jejich subjektivní vjem by bylo prvořadé. Těžko se může ztotožnit s argumenty, je to v normě, všichni mají problémy, ale nikdo to nechce slyšet, protože AZOS se ohání svojí EIA. Máme tu zdroj, který nás obtěžuje, k tomu se přidá ještě tento záměr. Tady to opravdu není v pořádku, kdyby ta firma dodržovala předpisy a zákony a neposkytovaly se jí výhody státní správou, tak se o tom tady nemusíme vůbec bavit. Ale vy jste tady za státní správu, proto jsme sem přišli a řekli, pomozte nám s tím.)

Otázky a námitky byly také vzneseny na **posouzení dopravy v klidu** (Rozšíří se provoz a nákladní doprava naroste, bude potřebná kapacita parkování pro zásobování zajištěna v rámci vlastního areálu?)

Další dotazy se týkaly **technologie** (Jaký objem vody se používá k recyklaci. Čím odmašťujete, než začnete lakovat. V prezentaci jste v procesu nanášení barev na plasty uvedli pouze akrylové barvy, které se nanášejí jako první, ale úplně jste vynechali rozpouštědlové laky, které jsou ty vrchní, z toho vznikají těkavé organické látky.)

Velká část připomínek se týkala **kvality ovzduší v Nymburku** (Tady vůbec nevíme, jaké je pozadí, ve městě Nymburk nebylo provedeno žádné měření kvality ovzduší. Ve městech, kde má být nějaký provoz, by se stanice mohly umístit třeba dočasně, pak zase odvézt někam jinam. V tento okamžik se tady ve městě do ovzduší dostávají látky, které jsou rakovinotvorné, toxické, nevíme v jakých koncentracích, nevíme kdy, prostě je to celoroční a hlavně se projevují. Mluvila jste o tom, že se tam identifikuje látka, která způsobuje zápach. Ten se teoreticky může odstranit, snížit, ale horší jsou látky, které jsou obsaženy v ovzduší a nepáchnou. To jsou právě ty látky, které tyto provozy produkují. Protože není stanoveno, jaká je tady kvalita ovzduší, nemůžete nám tvrdit, že to, co tady přidá jakákoliv firma, že nám nemůže nějakým způsobem škodit, protože látky mohou v ovzduší spolu nějakým způsobem reagovat. Takže pokud se tady nejdřív prvotně nestanoví, jaká je tady kvalita ovzduší, potom jakákoliv diskuse o tom, že se sem přidá trochu něčeho, bude to podlimitní, je o ničem. Vy za to nemůžete, že tady není měřicí stanice, to je věc státní správy, jestliže chce, aby fungoval průmysl, aby města měla možnosti v průmyslových zónách umisťovat průmyslové podniky, musí zabezpečit nejdříve to, aby obyvatelé daného města věděli, že firma tady může být, protože tady je taková kvalita ovzduší, že už mě to ohrozit nemůže. Budu vám oponovat. Když potřebuju větrat, z venku jde zápach, já se podívám podle vás na mapu ČHMÚ, která mi určuje, že je vše v pořádku, tak mám pokračovat ve větrání? Matematické modely mají svoji míru nepřesnosti, bavme se o skutečných lidech, kteří říkají, že ten stav už dnes je na hraně a oprávněně se obáváme, že se zase něco bude přidávat. V mapě, kterou jste ukazovali, jsou dvě ohniska, vaší firmy a naproti přes celý Nymburk je Zálabí. Jak to dopadá na člověka, který je uprostřed, smísí se ty dva vlivy ohnisek. Jestli mi můžete vysvětlit, jak to procentuálně vidíte vy. Zástupci města se dotázali na změření ovzduší, jestli si ho např. nemůže vyžádat odbor životního prostředí. Řekl jste, že pokud by se něco měřilo krátkou dobu, není to tak vypovídající, jako po delší dobu, to je ale problém všech měření, které se provedou, např. měření ve firmě AZOS, která prováděl státní zdravotní ústav, se měřilo 3 dny, 3 dny tam firma omezila provoz, potom se to všechno zkreslí. Pokud by tu měla být měřicí stanice, tak ať je tady třeba 5 let a zjistí se přesně, co tady je. Asi bude mluvit za většinu z nich, co tady sedí, přišli

sem hlavně kvůli AZOSu, jednoduchá prosba všech obyvatel města je, udělejte něco s nelegálním provozem firmy AZOS, a ostatní firmy nebudou mít problém, pokud budou dodržovat zákon.)

Některé otázky se týkaly **dalšího průběhu procesu EIA a navazujících řízení a vlivu na lidské zdraví**. (Nebydlíte zde, ale rozhodujete o nás. Zástupci města se dotázali, zda mohou ještě něco udělat v této fázi jako představitelé města. Nebyla tato diskuse zbytečná, když tu není zástupce KÚSK ani ČIŽP. Problémy by se mohly hodnotit i z hlediska následků - na základě zdravotních problémů konkrétních osob, zda je to někde právně podchyceno a někdo se s tím vypořádá, nebo si to vezme jako úkol. Slyšel od právníka, že je to jediná možná cesta.).

Na dotazy a připomínky odpovídali Pan Miroslav Klikar, Pan Martin Krejčí, Ing. Jarmila Černá, Pan Pavel Dohnálek, a Ing. Alexandr Mertl:

Kumulace vlivů záměru s ostatními záměry - AZOS je v dokumentaci, která je teď předmětem posuzování. To, co máte, je oznámení z roku 2015, v dokumentaci z r. 2017 samozřejmě ten obrázek doplněný je a AZOS byl zahrnut do výpočtu.

Asi nelze po průmyslovém podniku chtít, aby zlepšoval kvalitu ovzduší, ale asi víme, že tím bylo myšleno, že jejich cílem je maximálně vyčistit vzduch, který budou vypouštět, případně minimalizovat množství znečišťujících látek, které z provozu odcházejí ven a ovlivňují venkovní prostředí.

Při výběru zařízení, která byla hodnocena kumulativně, vyšli z údajů, které zveřejňuje ČHMÚ na svých stránkách, hledali všechna zařízení, která by mohla v dané lokalitě produkovat těžké organické látky. AZOS je úplně jiná technologie, používá úplně jiné suroviny, které obsahují jiné chemické látky, a nedají se „míchat jablka s hruškami“. Co se týče kataforéz obecně, složky obsahují látky, které mají podstatně nižší čichové prahy, než jsou rozpouštědla. Posudky, které byly součástí vyjádření k dokumentaci, pojmenovávají, kde je problém. V AZOSu dochází k nekontrolovaným únikům, provoz zařízení není takový, jaký by měl podle správné provozní praxe být, větrá se tak, jak se větrat nemá, atd. Potom dochází k tomu, že fugitivní emise jsou mnohem vyšší, než by mohly při správném provozu být.

S tolerancí ze strany státní správy k firmě AZOS to asi nebude tak jednoznačné. Pokud dostali pokutu od ČIŽP, tak tam asi byly shledány nějaké nedostatky. Říkáte, že státní správa tlačila na firmu AZOS až na základě tlaku veřejnosti a že státní orgány měly veškeré podklady, aby řekly ne. To nedokážu posoudit, protože se firmou AZOS v době, kdy se povolovala, nezabýval. Otázka je, jestli podklady byly skutečně takové, aby umožnily tu stavbu už v prvopočátku nepovolit.

Z těch podkladů, které dostali od firmy AZOS, vyplývá jedna věc, že emise z AZOSu neodcházejí z jejich termicko-regenerativního zařízení na snižování emisí VOC (dále jen „RTO“), ale ve formě fugitivních emisí, a tahle skutečnost je i v rozptylové studii zohledněna. Fugitivní emise se pohybovaly kolem 70 – 80%. Emisní limit pro fugitivní emise je 20%. Myslí si, že podklady AZOSu nejsou postaveny úplně na vodě, protože tohle z toho opravdu vyplynulo a je to i zahrnuto do výpočtu. Problém je v tom, že řešíme Magnu a jedinou společnou látkou v materiálech, které používají, byl 2-butoxyethanol, ale to, co vás zatěžuje, jsou úplně jiné chemické látky. Ale rozptylová studie Magny nemůže pracovat s látkami, které se prostě v jejich provozech nevyskytují.

To co říkáte, je přesně principem vyhodnocení vlivů na životní prostředí, tzn., že musíte vzít příspěvek a přidat ho k nějakému pozadí nebo k stávající zátěži a vyhodnotit, jestli příspěvek je ještě únosný, nebo není únosný. Problémem je, že tak jak se vyvíjí lidské poznání, tak se vyvíjí i poznání vlastností látek a jejich působení na lidský organismus. A je docela možné, že za 20 let budeme vědět mnohem více. Problém je, že my to teď nevíme, my víme, působí to nějaké vlivy, dokážeme je popsat, ale nedokážeme úplně přesně vyhodnotit, jaký je

jejich konkrétní účinek. Imisní limity jsou stanoveny pro velmi úzký okruh látek, které jsou z hlediska působení na lidské zdraví poměrně dobře zmapované a popsané, jsou to ty běžné známé látky, oxidy dusíku, tuhé látky, atd. Ale pro řadu chemických látek tyto znalosti nejsou k dispozici. Je potřeba vycházet z nějakých stanovených údajů, které jsou stanoveny státním zdravotním ústavem, nebo WHO, nebo případně jinými institucemi. Jsou stanovené nějaké stropy, kdy je prokázáno, že ta látka nepůsobí, nebo nemá dlouhodobé negativní ani akutní účinky na zdraví, ale může se stát, že za 20 let bude nějaké jiné poznání, to se samozřejmě vyloučit úplně nedá.

Pokud se AZOS ohání svojí EIA, to je chyba, protože EIA se v podstatě okamžikem vydání návazného povolujícího rozhodnutí považuje za spotřebovaný dokument a nemá žádnou platnost. Ta platnost přechází na povolující rozhodnutí, čili je potřeba jít po těchto dokumentech.

Dnešní jednání bylo svoláno kvůli firmě Magna. Projednával se vliv nového záměru. Samozřejmě tady byly zhodnoceny kumulativní vlivy s AZOSEM, ale naše jednání nebylo kvůli AZOSU. Mohu jedinečně doporučit obrátit se na krajský úřad jako orgán ochrany ovzduší a potom vznášet podněty na ČIŽP. Stanovisko EIA je sice závazné, ale záměr nepovoluje, záměr budou povolovat následná správní řízení. Nezastupuji zde celou státní správu, zastupuji příslušný správní úřad, který vede posuzování vlivů tohoto konkrétního záměru na životní prostředí.

Posouzení dopravy v klidu - Dotaz je směřován na provozovatele, zda se neuvažuje o rozšíření stávajících parkovacích míst zejména pro nákladní automobily v rámci vašeho areálu. Doprava zaměstnanců zůstává stejná, dochází k mírnému navýšení nákladní dopravy, mělo by dojít k lokální úpravě prostoru parkoviště pro osobní vozidla. Nebude se to rozšiřovat, dojde jen k úpravě povrchu. Je nakoupen pozemek, kde probíhá výstavba 4. haly, v tomto prostoru je myšleno na parkování nákladních vozidel, bude to uvnitř závodu.

Technologie - V lakovně jsou 2 systémy, jeden má 35 m³ a druhý 25 m³, takže dohromady 60 000 l vody. Voda se mění cca 1x za rok odborně způsobilou firmou. Nechtěli zatěžovat životní prostředí, proto zvolili jiného dodavatele koagulace, který jim umožnil, že vodu mohou měnit 1x ročně, dříve to dělali 3x za rok.

Odmašťovací přípravek je na bázi tenzidů, tj. saponátů, nazývá se bonderite.

Během prezentace jste mohli vidět, že lakovna pracuje ve dvousložkovém režimu. V první fázi je natřena vrstva barevná, to jsou částečně vodou ředitelné nátěrové hmoty s obsahem těžkých organických látek do 20 %, vrchní lak se nanáší v další lakovně. Objemy jednotlivých laků stejně jako objemy rozpouštědel a pomocných přípravků jsou v dokumentaci samozřejmě uvedeny a s těmito čísly se počítalo mimo jiné i v rozptylové studii.

Kvalita ovzduší v Nymburku – Od 1. 1. letošního roku platí novelizovaná vyhláška 415/2012 Sb., k zákonu o ochraně ovzduší, a tato vyhláška úplně nově řeší i otázku pachových látek. Jakým způsobem k nim přistupovat, co dělat, aby se v lokalitách, kde se kumulují stížnosti na zápach, našlo schůdné řešení na omezení těchto emisí. Prvním krokem je identifikace těchto látek, tj. měření emisí ze zdrojů, které jsou podezřelé z toho, že působí zápach, rozbor jednotlivých chemických látek a jejich koncentrací, aby se zjistilo, co vlastně v té směsi je. Toto je první předpoklad, aby se začalo řešit, jakým způsobem firmě stanovit limity na konkrétní chemické látky. Dejme tomu, že limit na těžké organické látky je 50 mg/m³, ale v té směsi chemických látek se najde jedna, která má čichový práh nějaké 2 mg/m³, a je dominantní. Krajský úřad jako příslušný orgán ochrany ovzduší má pak právo, stanovit pro tuto konkrétní látku takový limit, aby se zápach v okolí snížil. Je pravda, že to platí teprve od 1. 1. 2018, ale je to jedna z cest, jak řešit takové problémy, jako je AZOS.

Oznamovatel konstatoval, že nejsou chemický průmysl, ale automobilový průmysl a jsou následný uživatel chemických látek, tzn., že je zpracovávají. Mají na každou látku bezpečnostní list od výrobce a používají pouze prověřenou chemii od dodavatele z Evropské unie. Budou se zpříšňovat emisní limity, EU bude požadovat 35 mg/m³ vypouštěných látek do ovzduší.

V současné době jsou zhruba v polovině, takže nezatěžují životní prostředí v okolí, a už předem mají jistotu, že limit budou splňovat. Podmínky vypouštění chtějí sami sobě zpřísnit tím, že chtějí instalovat zařízení, kde bude vypouštěno ještě daleko menší procento.

Údaje o stávající úrovni znečištění ovzduší jsou k dispozici. Vychází se z dostupných údajů, jednak z map, které zveřejňuje ČHMÚ a potom se vychází z údajů z měřicích stanic. Měřicí stanice mají svoji omezenou reprezentativnost zjištěných údajů, ale nelze tvrdit, že žádné údaje nejsou. Faktem je, že relevantní údaje jsou pouze u základních znečišťujících látek, plus u benzo(a)pyrenu, který je mapovaný v ročních průměrech. Nejsou u těkavých organických látek, které jsou předmětem debaty. Pokud není k dispozici měření, tak se počítá nulový stav z rozptylové studie. Říkáte, že v rozptylové studii nejsou zahrnuty všechny zdroje tak, aby bylo možno říci, že to je nulový stav. S tím nedokáže polemizovat, protože informace, o kterých mluvíte, nemá, ale je potřeba si uvědomit, že např. AZOS v imisích, tzn. v jedné látce, která je společná oběma lakovnám, způsobuje naprosto zanedbatelnou hodnotu v rámci nějakých setin $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Je to hodnota, která je z hlediska zdravotních rizik těžko hodnotitelná. Takže není to tak, že by nebyly žádné údaje, údaje jsou, jsou ale samozřejmě nějakým způsobem limitované, a ty limity my známe.

Problém je, že těžko spolu dokážeme poměřit subjektivní a objektivní hodnocení, na jedné straně máme objektivní hodnocení, výpočty, i když víme, že jsou do jisté míry omezené. Na druhé straně máme subjektivní pocity, které nezpochybňuje, ale tyto dvě skupiny se mezi sebou těžko poměří.

Byly tam dva druhy map, jedny mapy byly průměrné roční koncentrace, kde jsou izolinie, kdy se vzdáleností od zdroje jsou čím dál menší koncentrace. Izolinie průměrných ročních koncentrací byly v hodnotách $0,1 \mu\text{g}/\text{m}^3$, $0,2$ atd. To byly údaje, které se slévaly v centru města, pak tam byly ještě mapy maximálních hodinových koncentrací. Výpočet se dělá tak, že máte zdroj, referenční bod a počítá se to, jako by od zdroje celou hodinu vítr foukal k referenčnímu bodu. Takhle se to dělá od všech možných zdrojů a v tom bodě se to sečte, to je maximální hodinová koncentrace. Výpočtové modely se samozřejmě časem zdokonalují, ale vždy jen do určité míry pravděpodobnosti, není to 100% přesné.

Měření kvality ovzduší je poměrně problematická záležitost. Z podkladů, které jsou k dispozici, je patrné, že např. těkavé organické látky se měří na minimu stanic, které jsou v systému dlouhodobého monitoringu. Měření má význam, pokud se provádí dlouhodobě, pokud provedete krátkodobé měření řádu dnů nebo týdnů, tak zjistíte, jaká je tam v tom okamžiku kvalita ovzduší, nic víc to neřekne. Takže k měření kvality ovzduší je potřeba přistupovat po uvážení všech souvislostí a znalostí okolí. V tomto okamžiku určitě není na místě zadávání měření kvality ovzduší v souvislosti s projednávaným záměrem.

Pokud jde o nelegální provoz firmy AZOS, příslušným orgánem ochrany ovzduší je KÚSK, kontrolním orgánem je především ČIŽP, proto doporučuji vznášet podněty k těmto institucím.

Další průběh procesu EIA a navazujících řízení a vliv na lidské zdraví – My nerozhodujeme, teď se bavíme o procesu posouzení vlivů na životní prostředí záměru Lakovna Nymburk - zvýšení kapacity lakování. Výstupem našeho řízení bude závazné stanovisko MŽP k tomuto záměru a toto stanovisko je nezbytným podkladem pro vydání návazného rozhodnutí k tomu záměru, které bude vydávat některý ze správních orgánů, ať již to bude stavební úřad, nebo vodoprávní úřad, krajský úřad bude vydávat integrované povolení, čili my teď nerozhodujeme o tom, že ta stavba se zrealizuje, pouze k tomu vydáme závazné stanovisko z hlediska vlivů na životní prostředí. Záměr bude povolovat mezi jinými i Městský úřad Nymburk, odbor výstavby, my vydáváme závazné stanovisko, které nemůžete napadnout odvoláním, ale můžete potom napadnout např. rozhodnutí stavebního úřadu, pokud budete účastníci řízení, a v rámci odvolání můžete napadnout i závazné stanovisko EIA, nebo se můžete odvolat proti rozhodnutí krajského úřadu, který bude vydávat integrované povolení.

Zástupci KÚSK a ČIŽP dostali pozvánku na dnešní veřejné projednání. Ale k záměru neměli připomínky.

Takové informace nemám k dispozici, to vám nemohu zodpovědět. Samozřejmě je to další způsob obrany, právní cestou.

Vzhledem k tomu, že již nikdo z přítomných účastníků jednání nevznesl další dotaz nebo připomínku, diskuse dále nepokračovala.

Na závěr veřejného projednání RNDr. Hrušková seznámila přítomné s dalšími kroky procesu posuzování vlivů na životní prostředí, které budou následovat bezprostředně po skončení veřejného projednání dle zákona č. 100/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a veřejné projednání ukončila.

III. ZÁVĚR

Vlivy záměru „Lakovna Nymburk – zvýšení kapacity lakování“ byly projednány ze všech podstatných hledisek.

Vlastní podmínky budou koncipovány v závazném stanovisku MŽP k posouzení vlivů provedení záměru „Lakovna Nymburk – zvýšení kapacity lakování“ na životní prostředí, které bude vydáno na základě dokumentace, posudku, veřejného projednání a vyjádření k nim uplatněných ve smyslu § 9a zákona č. 100/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

RNDr. Hrušková jako pověřená osoba konstatovala, že byla naplněna všechna zákonná ustanovení pro veřejné projednání posudku a současně dokumentace k záměru „Lakovna Nymburk – zvýšení kapacity lakování“ podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů a § 3 vyhl. č. 453/2017 Sb., o odborné způsobilosti a o úpravě některých dalších otázek souvisejících s posuzováním vlivů na životní prostředí.

RNDr. Ivana Hrušková
pověřená řízením veřejného projednání
MŽP, odbor výkonu státní správy I

Rozdělovník k č. j.: MZP/2018/500/1307

Dotčené územní samosprávné celky:

Středočeský kraj

hejtmanka
Zborovská 11
150 21 Praha 5

Město Nymburk

starosta
Náměstí Přemyslovců 163
288 28 Nymburk

Dotčené správní úřady:

Krajský úřad Středočeského kraje

odbor životního prostředí a zemědělství
Zborovská 11
150 21 Praha 5

Městský úřad Nymburk

odbor životního prostředí
Náměstí Přemyslovců 163
288 28 Nymburk

**Krajská hygienická stanice Středočeského kraje
se sídlem v Praze**

územní pracoviště v Nymburku
Palackého třída 1484/52
288 02 Nymburk

Česká inspekce životního prostředí

Oblastní inspektorát Praha
Wolkerova 40
160 00 Praha 6

Oznamovatel:

Magna Exteriors (Nymburk) s.r.o., Kubelíkova 604/73, Liberec VI-Rochlice, 460 06 Liberec

Zpracovatelka dokumentace:

Ing. Jarmila Černá, Bioanalytika CZ, s.r.o., Pišťovy 820, 537 01 Chrudim

Zpracovatel posudku:

Ing. Alexandr Mertl, Trstěnice 106, 569 57 10 Trstěnice u Litomyšle

Na vědomí:

Městský úřad Nymburk, odbor výstavby, Náměstí Přemyslovců 163, 288 28 Nymburk

Spolek občanů Permanent, Mgr. Miloslava Štěrbová, Pražská 1449/20, 288 02 Nymburk

Rozdělovník – na odbory MŽP zasláno IS pod č.j.: ENV/2018/VS/8968

odbor ochrany ovzduší

odbor ochrany vod

odbor odpadů

odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence – odd. IPPC a IRZ

odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence